

Posudek oponenta bakalářské práce

Michal Kyselka, Britsko-americké vztahy v letech 1923-1929, 63 stran rkp.

Michal Kyselka nazval svoji bakalářskou práci „*Britsko-americké vztahy v letech 1923-1929*“. Podle názvu práce by se předpokládalo, že se autor zaměřil na vzájemné vztahy dvou anglosaských velmocí ve dvacátých letech 20. století. Již při čtení obsahu a úvodu Kyselkovy práce je však zřejmé, že toto pojmenování je zavádějící, neboť jak samotný autor píše, „*tématem této práce je politika Spojených států amerických a Velké Británie vůči Evropě a zejména Německu v letech 1923-1929*“ (str. 6). Kyselka si tedy vybral zcela jinou problematiku, která je, nutno říci, kvůli rozsahu a požadavkům kladených na bakalářskou práci, velmi obtížná na zpracování.

Kyselka se rozhodl věnovat nejen vztahu Spojených států amerických vůči Německu, ale také přístupu Velké Británie. Kvůli obtížnosti samotného tématu mezinárodních vztahů ve dvacátých letech dvacátého století (důsledky Versailleské mírové konference, otázka německých reparací, rúrská krize, snahy o budování bezpečnostní systému atd.) by bylo vhodnější se zaměřit pouze na jednu z těchto dvou zemí a její politiku vůči Německu. Když se již ale Kyselka rozhodl pro analýzu politiky obou anglosaských velmocí, je škoda, že nepoužil při zpracování svého tématu komparativní metodu a nesrovnal odlišnosti přístupu Velké Británie a Spojených států vůči Výmarské republice.

Svoji bakalářskou práci rozdělil Kyselka do šesti kapitol. V první části se věnuje popisu mezinárodního uspořádání po první světové válce. Tato kapitola by měla obsahovat uvedení do zkoumané problematiky a bližší vymezení tématu, najdeme zde ale pouze velmi stručný popis událostí, které jsou všeobecné známé. Autor se téměř nevěnuje specifikům a cílům americké a britské diplomacie na začátku dvacátých let, případně odlišnostem obou zemí v přístupu vůči Německu. Některým tématům zásadním pro formování americké a britské diplomacie vůči Německu se Kyselka věnuje velmi stručně (například neratifikování Versailleské mírové smlouvy Spojenými státy, americké snahy o vytvoření Společnosti národů, specifika diplomacie republikánských administrativ, odlišnosti v přístupu jednotlivých britských vlád – spory mezi konzervativci a labouristy atd.)

S dalšími kapitolami se ale autor vypořádal mnohem lépe. Politika obou velmocí k rúrské krizi, německým reparacím či konferenci v Locarnu je již zpracována obsáhleji, přesto by ale bylo vhodné doplnit jednotlivé části důkladnějším zhodnocením.

Nesporným kladem Kyselkovy práce je použití primárních pramenů, zvláště edice *Documents on British Foreign Policy 1919-1939* a *Foreign Relations of the United States*. Autor čerpal převážně z anglicky psané literatury, což lze považovat za další z předností této práce. Je škoda, že Kyselka kvůli jazykové bariéře nemohl čerpat i z německy psané literatury, která by mohla do zpracování tématu vnést náhled jiné než anglosaské historiografie.

Kyselkova práce bohužel obsahuje celou řadu pravopisných a stylistických chyb. Autor rovněž velmi necitlivě přechází při popisu některých událostí z minulého času do přítomného. Nelze také přehlednout používání malých písmen při citaci anglicky psaných děl, a to jak v poznámkovém aparátu, tak v seznamu použité literatury (např. *Documents on british foreign policy* místo *Documents on British Foreign Policy*).

Přestože Kyselkova práce má některé nedostatky, **doporučuji** ji k obhajobě a navrhuji hodnocení *dobře*.

V Praze 2. 9. 2011

PhDr. Jan Koura